

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Έν Αθήναις δραχμὰς 10. — Έν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Έν τῷ ἐξωτερικῷ πράγμα χρυσᾷ 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

— ὀνομασθέντα παρὰ τοῦ κ. Τριχοῦπη «ἀγέλην» —

Καὶ ἦσουν σύ ποτε, στρατὲ,
 Λαὸς ἀρματωμένος.
 Μὲ σένα ὠνειρεύονταν
 Τὸ σκλαβωμένο Γένος
 Τὴν Πόλιν, τὴν Ἀγιά Σοφιά,
 Καὶ τὴ Μεγάλ' Ἰδέα
 Τὸ Ἔθνος ἐστὴ γαλάζια σου
 Ἐδιάβαζε σημαία.

Καὶ ἦσουν σύ ποῦ σήκωνες
 Περὶ φανὸ κεφάλιν,
 Σὺ ἔκαμες τὸ Σύνταγμα
 Καὶ σὺ ἀπ' τὴ μασχάλη
 Ὡσαν παιδί τὸν Ὀθωνα
 Ἐπῆρες ἀπ' τὸ θρόνον
 Καὶ τὸν σιγοκατέβασες
 Μ' ἓνα μονάχα φόνον.

Σὺ μὲ τὸν ἴδιον Βασιλεῖα
 Ἐάν ἦταν πατριώτης
 Κι' ἐβλεπε τόση μας σκλαβιά
 Σ' ἐκεῖνον τ' ὄνειρό της,
 Ἐσπαθωμένος πέταγες
 Ἐτὰ μαῦρα σύνορά μας . . .
 Ποῦ θάσουν, ἂν δὲν ἔκοβαν
 Οἱ ξένοι τὰ φτερά μας!

Οἱ ξένοι! νὰ ἡ φοβερὴ
 Ἐτ' ἀμπέλι μας ἀκρίδα
 Ἡ φυλλοξήρα τοῦ Βορρῖα
 Ποῦ βόσκει ἐστὴν Πατρίδα!

Οἱ ξένοι! . . . Ξένοι πάντοτε
 Μᾶς παίρνουν τὸν ἀγέρα
 Καὶ μοιάζομε ἄν τὸ βοσκὸ
 Ποῦ χάνει τὴ φλογέρα.

Ἄ! πῶς σ' ἐκάμανε στρατὲ,
 Ἐτὰ χέρια των οἱ ξένοι!
 Κι' οἱ Εὐζωνοὶ σου Ἐλθετοὶ.
 Θὰ γείνουν μισθωμένοι.
 Σ' ἐκάμαν χωροφύλακα
 Ληστῶν καὶ φυγοδίκων,
 Εἰς τὸν πολίτην φόβητρον
 Ὡς εἰς τ' ἀρνιὰ τὸν λύκον,

Σ' ἐπῆρεν ἡ πολιτικὴ
 Μέσ' ἐστὸ λαβύρινθό της
 Καὶ τόση νειότη χάνεται
 Μὲ σένα ἐστὸν ἀνθό της.
 Περνοῦν τὰ χρόνια μ' ὄνειρα
 Κι' ἐν δυό! ἐν δυό! μετράμε.
 Μὲ βῆμ' ἰλοὶ! σημειωτὸν,
 Χωρὶς ἐμπρὸς νὰ πᾶμε!

Ἄν μὲ κρυφὸ καρδιόχτυπο
 Διψᾷς νὰ πολεμήσης
 Καὶ ὅπου μισοφέγγαρο
 Ἐκεῖ σταυρὸ νὰ στήσης.
 Λούφαζε, λούφαζε, στρατὲ,
 Τέτοιο στρατὸ δὲ θέλει
 Ἐκεῖνος ποῦ σὲ βάφτισε
 Καὶ σ' ἐβγαλεν ΑΓΓΕΛΗ!

ΑΔΕΛΦΟΤΗ

Ἀδελφότης! Ὄνομα γλυκύτατον! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου τὸ δόγμα τῶν Ῥωμαίων «πᾶς μὴ Ῥωμαῖος ἢ ἐχθρὸς ἢ δούλος» ἀρδην ἀνετράπη.

Ἀδελφότης! Ὄνομα οὐράνιον! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου τὸ τῶν Ἑλλήνων ἕτερον δόγμα «πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος» ἀπηνῶς ἐτιμωρήθη.

Ἀδελφότης! Ὄνομα τοῦς εὐγενεστέρους διεγείρον παλμούς! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου αἱ ἐγωϊστικαὶ βάσεις τῶν ἀρχαίων κοινωνιῶν ἐκποδῶν ἐτέθησαν.

Ἀδελφότης! Ὄνομα τὰς λεπτοτέρας τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας γράδας πληττόν! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου τὰ δεσμὰ τῆς ἀνθρωπότητας λυθίσκονται.

Ἀδελφότης! Ὄνομα εὐγενές! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου οἱ Λαοὶ συγχινούνται, τὴν ἀναγέννησιν αὐτῶν ἀναλογιζόμενοι.

Ἀδελφότης! Τὸ θεῖον ὄνομά σου ἐπικαλούμενος ὁ μέγιστος δημοκρατικὸς, ὁ Ἰησοῦς, ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀνῆλθε καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν Λαῶν ἐκ τοῦ θεοῦ αἵματός του ἀνεβλάστησαν. «Οὐ δούλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐχ Ἕλλην οὐδὲ Ἰουδαῖος· πάντες ἀδελφοὶ ἐσμέν· ἀγαπήτε ἀλλήλους».

Ἀδελφότης! Ἐν τῷ ὀνόματί σου ἡ γυνή, τὸ εὐγενέστερον, τὸ εὐαισθητότερον, τὸ ὠριότερον τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πλασμαμάτων ἐλευθέρη, ἴση τῷ ἀνδρὶ καὶ ἀδελφὴ τοῦ ἀνδρός κατέστη, τὸν ἀβίωτον αὐτοῦ βίον εἰς βιωτὸν, εἰς γλυκύν, εἰς ὠραῖον περιεγαγούσα διὰ τῆς εὐγενείας τῶν αἰσθημάτων της, διὰ τῆς εὐαισθησίας τῆς ψυχῆς της, διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ μειδιάματός της, διὰ τῆς ἀπαρμιλλοῦ στοργῆς της, διὰ τῆς ἀγνῆς καὶ ἀδόλου λατρείας της.

Ἀδελφότης! Δύναμις, ἥς ἄνευ ὁ ἄνθρωπος κακοῦργος καὶ κακοῦργος εὐτελέστατος καθίσταται.

Ἀδελφότης! Δύναμις, ἥς ἄνευ ὁ Arnould Amalric ἐν Béziers ἐρωτῶμενος παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, τῆς τὴν πόλιν αὐτὴν ἀλωτάσης, «comment faire pour distinguer les bons d'avec les méchants» ἀ-

παντῶς «Tuez tuez Dieu reconnaitra les siens». Καὶ ὁ Arnould Amalric ἦτο λειτούργος τοῦ δημοκρατικοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος, τῆς ἀδελφότητος! Καὶ οἱ στρατιῶται ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ φονεύουσι, φονεύουσι πάντας ἀπὸ τοῦ βρέφους ἄχρι τοῦ ἐσχάτου γέροντος, βεβηλοῦντες τὸν τῆς Ἀγίας Μαγδαληνῆς Ναόν, ἐν ᾧ ὅλος ἔπη χιλιάδας χριστιανῶν κρεουργοῦσι!

Ἀδελφότης! Δύναμις ὑπεράνθρωπος, ἥ χορῶμενοι μετὰ μικρὸν οἱ ἀδελφοὶ Λαοί, οἱ ἐπιδοῦλως παρὰ τῶν ἐστραμμένων κακοῦργων διχαζόμενοι, ἀνατρέφουσι θρόνους, ποδοπατῆσουσι τέμνηματα, συντρίψουσι σκήπτρα, τιμωρήσουσι προδότας.

Ἀδελφότης! Ἐν τῷ ὀνόματί σου οἱ δημοκρατικοὶ καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν, καὶ τὴν ζωὴν τῶν, καὶ τὴν περιουσίαν τῶν θύσουσι πρὸς ἀναγέννησιν τῆς σφαγιαζομένης ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνέως καταπατουμένων δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀδελφότης! Δύναμις, ἥς ἄνευ οὐδὲ σθεναρῶς, οὐδὲ ἀρσένως, οὐδὲ ἀγάπῃ, οὐδὲ παλῶς εὐγενής.

Ἀδελφότης! Δύναμις καταπληκτικὴ, τὰ πάντα εὐεργα καὶ γλυκεῖα καθιστάσα.

Ἀδελφότης! Δύναμις, ἥς ἄνευ ὁ ἄνθρωπος μοχθηρὸς, ἀδίκος, ἀνελεύθερος, δεσπότης, αἰσχιστος κερδοσκοπός.

Ἀδελφότης! Δύναμις τὰς ἄλλας δυνάμεις συνέχουσα καὶ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς εὐδαίμονα περιάγουσα, αὐτῇ ὑπομνησκούσα, ὅτι τὰ πλοῦτη καὶ ἡ ὑπερηφανία οὐκ εἰσὶν ἡ χεῖμαιραι τέλνα τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ πάντες οἱ θνητοὶ ἐσμέν ἀδελφοί· ἡ κακία περιφρονητέα ἐστίν, ἡ ἀρετὴ ἀξία θαύμασμου· ὁ δὲ ἄνθρωπος ὁ μᾶλλον δίκαιος ὁ μέγιστος τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον τυγχάνει ὢν.

Ἀδελφότης! Δύναμις, δι' ἣς τὰ πάθη πραῦνονται, τὰ κωλύματα ἀρχνίζονται, τὰ κοινωνικὰ προβλήματα λύονται.

Ἀδελφότης! Δύναμις μαγικὴ, δι' ἣς ταχέως τὰ μεταξὺ Λαῶν ἄγρια μίση σβέσθουσιν, ἡ θηριώδης βαρβαρότης, ἡ πόλεμον καλοῦσι, ἐξαλειφθήσεται.

— 60 —

ΠΑΜΗΓΑΣ

— 60 —

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

— Εἰς τὸ λαμπρὸν αὐτὸ δῶρον ἀνεγνώρισα τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ πατρὸς μου, καὶ δὲν ἤνοιξα ἀκόμη τὸ κάμιστρον, δὲν ἐστολίσθην ἀκόμη μετὰ τὰ ὠραῖα ἐντός αὐτοῦ ἐνδύματα, διότι ἐπερίμενα νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐνδύθω πλουσιώως διὰ νὰ τῷ ἀρέσκω.

Οὐδέποτε ἡ ἐλευθέρη κόρη τῆς ἐρήμου ἐδείχθη τόσῳ τρυφερά πρὸς τὸν Ρουστέμ.

Συνήθως ἐφέρετο πρὸς αὐτὸν οἰκειότερον, ἢ δὲ παρρησία τῆς γλώσσης αὐτῆς καὶ ὁ τρόπος της οὐκ ὀλίγον συνετέλουν ὅπως τῇ ἐξασφαλίσωσι τὴν εὐνοίαν τοῦ κυρίου αὐτῆς.

Διὰ τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην παρεῖτο τῶν τρόπων δι' ὧν εἶχε κατατῆ ἀνεκτὴ ἢ ἐν τῷ χαρεμίῳ θέσις της; Διὰ τὴν

ἐξεφράζετο μετὰ τὴν ταπεινότητα δούλης εἰθισμένης ἐξ ἀπαλῶν δούλων εἰς πᾶσαν τὴν δουλικότητα τῆς θέσεώς της;

Βεβαίως ὁ βαρὺς καὶ ἥμισυ χαρίεις πασσᾶς μεθ' οὗ ὑπᾶνδρυσαν αὐτὴν ἀκουσίως της, δὲν ἐθέλεν εὐθὺς τὴν νεαρὰν καρδίαν της.

Μήπως ἤθελε μόνον ν' ἀποδείξῃ εἰς τὰς ἀντιζηλούς αὐτῆς ὅτι ἐπίσης καλῶς κατεῖχε τὸ μυστήριον τῆς ἐν τοῖς χαρεμίσις διπλωματίας, ἢ προσεπάθει νὰ ὑποκούρῃ, ὑπὸ πλαστὴν ταπεινώσειν, μυστικὸν τι σχέδιον;

Πολὺ ἐξυπνος θὰ ἦτο ὁ δυνάμενος νὰ τὸ ἐνόησῃ. Αἱ γυναῖκες καὶ ὅταν ἐπὶ γεννῶνται ὑπὸ τὴν σκηνὴν, μέλου πάντοτε ἀκατάληπτοι παρὰ τῶν ἀνδρῶν περὶ ὧν αὐταὶ ἀδιαφοροῦσι. Μόνοι οἱ παρ' αὐτῶν ἀγαπώμενοι ἀναγινώσκουσιν, ὡς ἐν ἀνοικτῷ βιβλίῳ, εἰς τὴν διάνοιάν των.

Ὁ Ρουστέμ δὲν ὑπόπτει τί. Δὲν ἠπόρει διὰ τὰς ἀσυνήθεις ἐκείνας τρυφερότητας, ἀλλὰ παρετήρει τὸ κάμιστρον δι' ὀφθαλμῶν ἐκφραζόντων πᾶν ἄλλο αἶσθημα ἢ τὸ τῆς ἱκανοποιήσεως ματαιοδοξίας.

— Ποῖος τὸ ἔρε' αὐτό; εἶπεν ἀποτόμως.

— Αὐθέντα, εἶπε τραυλίζων ὁ Μπεσῆρ, ὅστις ἐξέχει εὐκαιρίαν ὅπως τύχῃ χάριτος, αὐτὸ τὸ λαμπρὸν δῶρον τὸ ἐφεραν ὀλίγη ὥρα πρὶν ἔλθετε, χαμάληδες τοῦ Γαλατᾶ.

— Ἐκ μέρους τίνος, κιοπὸγλου κιοπέκ (σκυλογέννημα, σκύλε) ἐκραξεν αὐτῷ ὁ τρομερὸς πασσᾶς.

— Ἐκ μέρους τῆς ἐγδοξότητός σας, ἐψιθύρισεν ὁ τρέμων

Ἀδελφότης! Δύναμις, δι' ἧς ἡ **Ἐλευθερία**, ἡ **Ἰσοτήτα**, παγκόσμιον **Εἰρήνην**, καθολικὴν **Δημοκρασίαν** ἔξει ἡ ἀνθρωπότης.

Ἀδελφότης! Δύναμις, δι' ἧς ἡ ἀληθής, ἡ εἰλικρινής, ἡ ἐντελής ἔνωσις τῶν ἀδελφῶν Λαῶν μετὰ μικρὸν τελεσθήσεται πρὸς τὸ μεγαλεῖον, πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ! ΙΣΟΤΗΣ! ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Dieu fit la liberté, c' est son bel ouvrage
Mais il faut des coeurs purs pour goûter ses bien aits
A l' autel des vertus épurons notre hommage;
Adorons-la toujours, ne la souillons jamais.
La liberté n' est pas ce penchant de nature
De repousser tout frein, de haïr tout pouvoir;
Elle est le droit d' agir comme on doit le vouloir:
La justice est sa règle et la loi sa mesure.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

ΜΙΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΚΟΥΤΡΑΣ

Ὅτε ἐγνώσθησαν ἐνταῦθα αἱ ἐν τοῖς συνόροις συμπλοκαὶ, κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαΐου 1886 καὶ αἱ ἐπιτυχίαι τῶν ἡμετέρων, καὶ ἰδίως ἐν Γκριτσόβαλι καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συνιριακοὺς σταθμοὺς, αἱ Ἀθηναὶ ἔγειναν ἀνάστατοι, μέγας ἐνθουσιασμός ἀνεπτύχθη, καὶ τὸ ἐνταῦθα τηλεγραφεῖον κατελήφθη ὑπὸ πλήθους πολιτῶν διανυκτερευόντων ἐκεῖ καὶ ἀναμενόντων μετὰ παλλούσης καρδίας νεωτέρας εἰδήσεις περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἡμετέρων. Τότε ἐθεάθησαν καὶ **τινες Ἕλληνες** ἀνερχόμενοι σκυθρωποὶ καὶ κατηρεῖς τὰς κλίμακας τοῦ τηλεγραφείου. Ἐλυποῦντο διὰ τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἡμετέρων καὶ ἦσαν κατηρεῖς καὶ περιλυποὶ; ἢ τοὺς ἐτυπτεν ἡ συνείδησις τῶν, ὅτι τὸν στρατὸν μας αὐτὸν εἶχον ὀνομάσει πρὶν τινος

χρόνου ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀγέλην; Τοῦτο δὲν δύναμεθα ἡμεῖς νὰ παραδεχθῶμεν, ἀπὸ ἧσαν Ἕλληνες καὶ αὐτοί, ἄλλως τε δὲν ἠδυνάμεθα νὰ μαντεύσωμεν τί ἠσθάνοντο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν. Ἐν τούτοις ἡ κατήρεϊ καὶ ἡ λύπη τῶν κἀπὼς διεσκεδάσθη, ὅτε ἔμαθον τὴν παράδοσιν τῆς Κούτρας. Ἡ Κούτρα καὶ οἱ αἰχμάλωτοί της ἐκάλυψαν κἀπὼς τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἡμετέρων. Ἀνέπνευσαν οἱ τὸν ἀποκλειστικὸν προκαλέσαντες. Οἱ ζητήσαντες **θυσίας** ἀπὸ τὸν ἐλληνικὸν λαὸν τὸν 76ριον τοῦ 1885 ἅμα ἐπαῆλθον ἐξ Εὐρώπης, ἠτύχασαν εἰς τὰ ὑψηλὰ δώματά των. Ἐπαῆλθεν ἀνακούφισις δι' αὐτοὺς, καὶ κατακραυγὴ δι' ἐκείνους, οἵτινες δῆθεν δὲν ἐμερίμνησαν περὶ τῆς καταλλήλου τοποθετήσεως τοῦ στρατοῦ, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπαῆλθε δῆθεν τὸ ἀτύχημα τῆς Κούτρας. Ἀλλὰ τοῦτο ἦτο ἀκριβές; Οὐχὶ ἀναφωνοῦμεν. Αἱ τοποθετήσεις τοῦ στρατοῦ, εἶχον γέινει στρατηγικώτατα. Ἡ δὲ Κούτρα ἐπεσεν ἕνεκα τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ σώματος τοῦ συνταγματάρχου κ. Χατζικιῶάνου ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν κάτωθι σημειώσεων στρατιωτικοῦ τινος. Αἱ σημειώσεις αὗται περιῆλθον εἰς χεῖράς μας, ἐκ τυχαίας ὁλοῦς συμπτώσεως, καὶ δημοσιεύομεν ταύτας, ὅπως πράγματι **ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ** δεχόμενοι πρὸς κατὰχώρησιν καὶ πᾶσαν ἀπάντησιν.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΝ ΖΑΡΚΩ ΓΡΙΖΑΝΩ κλπ.

Τὸ κέντρον τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τῶν συνόρων ἦτο ἐν Ζάρκω. Τὴν 20 Ἀπριλίου 1886 ὁ συνταγματάρχης κ. Τσερούλης ἀφίκετο εἰς τὸ χωρίον Γριζάνο μεθ' ἐνὸς τάγματος τοῦ 4ου συντάγματος. Ἐγένετο ἀμέσως ἡ κατόπτευσις τῆς μεθοριακῆς γραμμῆς, καὶ κατόπιν ἐγένοντο αἱ διάφοροι τοποθετήσεις ὡς ἑξῆς.

Μία διλοχία τοῦ τάγματος ἐστάλη ἀμέσως εἰς Ἀγίαν Παρασκευὴν, ὅπου συμπράττουσα μετὰ τῆς διλοχίας τοῦ μηχανικοῦ, νὰ δύναται νὰ ὑποστηρίξη τὸ πυροβολεῖον εἰς ὃ ἦσαν τοποθετημένα 4 πυροβόλα τῆς 4ης λυομένης πυροβολοαρχίας· ὁ λόχος τοῦ εὐζωνικοῦ τάγματος, ὁ ἐδρέων ἐν τῷ χωρίῳ Γριζάνο, διετάχθη νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς διαφόρους σταθμούς.

εὐνοῦχος τῆς ἐνδοξότητός σας ἡ ὁποία κατεδέχθη ν' ἀγοράσῃ διὰ τὴν Βάγια χανοῦμ λαμπρὰ φορέματα ἀπὸ μίαν φράγκισσαν ποῦ ἔχει τὸ μαχαζὶ τῆς κάτω ἀπὸ τῆς καμάραις τοῦ Παπαζογλου.

— Ψεύδεται, ἀχρεῖς! ἐβόησεν ὁ Ῥουστέμ. Τίποτε δὲν ἠγόρασας ἀπ' αὐτὸν τὸν σείτάνογλου (υἱὸν τοῦ Σατανᾶ) καὶ μ' ἐνέπειξεν στείλαντες ἐδῶ αὐτὸ τὸ κάνιστρον. Προέρχεται ἀπὸ ἐκείνους ποῦ σ' ἔκαμαν ν' ἀγοράσῃς αὐτὴν τὴν φαύλην. Εἶται δις ἔνοχος διότι δις ἔγεινεις θυμὰ ἀπάτης καὶ ὁ θάνατος εἶναι παρὰ πολὺ γλυκεῖα τιμωρία διὰ σέ. Ἀλλὰ θέλω πρῶτον νὰ μάθω ἕως ποῦ ἔφθασε τὸ θράος τῶν συνενόχων σου. Ἄνοιξε τὸ κάνιστρον.

Ἡ διαταγὴ αἰρνιδίως ἐξακοντισθεῖσα παρὰ τοῦ πασσᾶ ἐνεποίησε, αἰσθησιν εἰς τὸ χρέμιον.

Ἡ Φατμέ ἡ Ζαϊδὲ καὶ ἡ Μπεσμέ ἀνήγειραν τὴν κεφαλὴν. Ἠρχίζαν νὰ διαβλέπωσι λύσιν ἧτις θὰ ἐνέβαλεν εἰς τελεῖαν σύγχυσιν τὴν κόρην τῆς ἐρήμου.

Ἡ Φατμέ ἰδίως, ἡ Φατμέ ἧτις ὤφειλε νὰ τῇ γνωρίζῃ χάριν, διότι ἀνέλαθε τὴν ὑπεράσπισίν της, ἔχαιρε δι' ἀντιπερισπασμὸν ἐξ οὗ ἡ ὀργὴ τοῦ Ῥουστέμ ἐστρέφετο κατὰ τῆς ἀντιζήλου αὐτῆς.

Καὶ ἡ Βάγια ἤρχιζε νὰ ὑποπτεύῃ ὅτι ἡ μυστηριώδης ἐκείνη ἀποστολὴ ἔκρυπτε μαύρην τινὰ μηχανορραφίαν τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς καὶ μετενόει διότι ἠκολούθησε τὴν συμβουλὴν τῆς πιστῆς αἰθιοπίδος, ἧτις τὴν ἐβίαζε νὰ στείλῃ εἰς τὸν

ὄντα τῆς τὸ δῆθεν δῶρον τοῦ συζύγου της.

Ὁ Μπεσμέρ ἐμβρόντητος, ἀποβλακωμένος, περίτρομος, ἐκλονίζετο ὡς μεθύων ἐνῷ ἐπλησίαζεν εἰς τὸ κάνιστρον διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν τοῦ Ῥουστέμ.

Μόνῃ ἡ πλαστὴ Ἰσπανίς, οὐδὲν τῶν διατρεχόντων ἐννοοῦσα ἐβλεπεν ἡρεμώτατα τὰ πράγματα. Εἶχεν ἐτοιμάσει τὸ σιγαρέττο της καὶ ἐζήτηε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν δούλην ὅπως ἀνάψῃ αὐτό.

Ἀλλ' αἱ ἑλπίδες οὔτε τὴν καπνοσύριγγα καὶ τοῦ αὐθέντου αὐτῶν ἐσκέπτοντο ν' ἀνάψουν.

Πρηνεῖς σχεδὸν, ὥχρη, τρέμουσαι, ἀνέμενον τὴν λύσιν τῆς σκηνῆς ταύτης, διαλογιζόμεναι ὅτι ἴσως ἡ θύελλα θὰ ἐνέσκηπτεν ἐπὶ τῶν ταπεινῶν αὐτῶν κεφαλῶν.

Ἐν τούτοις ὁ εὐνοῦχος ἐλάλα βραδέως τὸ ὕψαια ὅπερ ἐκάλυπτε τὸ εὐρὺ κάνιστρον καὶ ἀπεκάλυπτε μεταξὺ τὰ ἐποῖα διήνοιξαν ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ζηλοτύπων χανοῦμ.

Ἐροδοῦντο σχεδὸν βλέπουσαι τὰ ποικυτελῆ ἐκείνα ἐνδύματα μήπως ἦτο ἀληθὴς ἡ προσφορὰ καὶ ὁ πασσᾶς ὑπεκρίνετο κομψοφάν, ἐν ᾗ δὲν θὰ πρωτογωνίστουσαν αὐταί.

Ἀλλ' ὁ Μπεσμέρ ἐξεδίπλωνε φόρεμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρωϊνὸν διὰ τὴν βασιλίαν τῆς Ἀγγλίας, φόρεμα προφανῶς κοπὲν καὶ ῥαφθὲν ἐν Παρίσι εἰς τὸ κατάστημα πεφτισμένου ῥάπτου, ὁ δὲ Ῥουστέμ δὲν ἦτο

Εἰς λόγους τοῦ αὐτοῦ τάγματος διαταχθῆ να καταλάβῃ τὴν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, ἥτις καίτοι ἄνωθεν τοῦ εἰρημένου χωρίου περιπλερώσῃ δὲ τῆς Μονῆς ταύτης ὑπάρχει φρούριον ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, δεσπόζον ὅλων τῶν θέσεων, ὡς καὶ τοῦ τουρκικοῦ χωρίου Ἐλευθεροχωρίου. Ὁ ἥρωας Δωρὴς εἶχε τοποθετηθῇ εἰς Ζάρκον μετὰ διλοχίας εὐζωνικοῦ τάγματος, ἐξ ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς κατείχετο ἡ Ἄνω Κούτρα.

Ὁ κ. Τσερούλης ἀνῆλθεν εἰς τὸ εἰρημένον φρούριον, μετὰ τοῦ ταγματάρχου κ. Γκολφινόπουλου, καὶ κατώπτευσαν τὸ χωρίον Ἐλευθεροχωρίου, ὅπερ ἀπέχει τοῦ φρουρίου τούτου 3/4 τῆς ὥρας.

Ἐκ τῆς κατοπτείσεώς των ταύτης, ἐβεβαίωθησαν ὅτι ἐν τῷ εἰρημένῳ χωρίῳ ὑπάρχον πολλὰι σκευαὶ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, καὶ διὰ τὰς βεβαίωθαι τὸ στρατὸς τουρκικὸς διέμενεν ἐκεῖ, ἀπέστειλαν ἐκείσε χωρικὸν τινα, ὅστις ἐπαρουσίασθη ὡς γυκολόγος μικροέμπορος. Ὁ χωρικός αὗτος ἐπανελθὼν τοῦ, ἐβεβαίωσεν ὅτι τὸ ἡμεῖς τῶν σκευῶν ἦτο κενὸν στρατιωτικῶν, εἰς δὲ τὰς ἄλλας σκευὰς ὑπάρχον ἦσαν 10 Τούρκοι στρατιῶται ἐν ἑκάστῃ, καὶ ὅτι εἶχον ἐξ πυροβόλων, ἐξ ὧν τὰ δύο παλαιὰς ἐποχῆς, τὰ δ' ὅτερα 4 ὀπισθογενεῖ Κρούσι, ἐκ τῶν ληρθεῖσιν πληροφορίων ἐγνώρισεν ὁ κ. Τσερούλης τί ἐχθρὸν εἶχεν ἀπέναντί του. Εἶχε τὴν τοξικαρχίαν τοῦ Ρετζέπ πασσά, ἡ δὲ διαμικρὸν ἀνέχετο εἰς δύο μόλις χιλιάδας ἀνδρῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρξατο ἐκ Καλαμπάκας καὶ τὸ ἰὸν τάγμα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Δ. Σταύρου. Τοῦτο ἀπέστειλεν ἁμέσως ὁ κ. Τσερούλης εἰς Ἀγίαν Παρασκευὴν, ἀντὶ τῆς διλοχίας τοῦ 2ου τάγματος τὴν ὁποίαν ἐτοποθέτησεν ἁμέσως εἰς Ζάρκον ὡς ἐφεδρείαν τοῦ 3ου τάγματός του τοῦ διοικουμένου ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου κ. Χαρίλ. Ὁρμαν.

Κατόπιν τῶν τοποθετήσεων τούτων ὁ κ. Τσερούλης εἰργάσθη διὰ τὴν ἐπιμελητείαν κλπ. καὶ συνάμα ἔδωκε διαταγὰς εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικούς, ἵνα ἀνὰ δύο ἑξατάξωσι τὴν μεθοριακὴν γραμμὴν τῆς περιφερείας των, τοὺς σταθμοὺς τὸ ἑδάφος κλπ.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΠΛΟΚΩΝ

Τὴν 10ην Μαΐου 1886 περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ὁ ταγματάρχης κ. Γκολφινόπουλος ἐνφ' ἐξήταξε τοὺς σταθμοὺς, αἵφνης ἤκουσε πυροβολισμοὺς ὀπισθεν τῆς Κούτρας πρὸς τὸ Λαμάσιον.

Ἄμέσως ὁ κ. Γκολφινόπουλος σπεύδει εἰς τὸ χωρίον Γριτζάνο καὶ μετὰ χαρὰς ἀναγγέλλει εἰς τὸν κ. Τσερούλην, τὰ τῆς ἐνάρξεως τῶν συμπλοκῶν. Τὴν 4^{ην} ὥραν Μ. Μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἤρξατο τὸ πῦρ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Κούτρας, εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ κ. Ὁρμαν, καὶ κατόπιν εἰς ὅλην τὴν γραμμὴν τοῦ κ. Σταύρου.

Ὁ κ. Τσερούλης μετὰ τοῦ κ. Γκολφινόπουλου ἁμέσως ἀνῆλθον εἰς τὸ φρούριον καὶ ἐσχημάτισαν κλίμακα ἀγγελιαφύρων, μεταξὺ τοῦ φρουρίου καὶ τῶν διαφόρων θέσεων τῶν συμπλοκῶν.

Τὸ πῦρ, ἐπελθόντος τοῦ σκότους, ἔπαυσε τὴν ἰδίαν ἡμέραν περὶ ὥραν 7^{ην} Μ. Μ. Ἡ Κούτρα ἐπυροβολεῖτο δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Τὸ σύνταγμα τοῦ κ. Τσερούλη ἐπέστρεψε τὸν ἑχθρὸν ἀπ' ἐμπροσθέν του, τοῦ καταλαμβάνοντος τοὺς σταθμοὺς, καὶ τὸν ἐτρέψεν εἰς ὑποχώρησιν 1/2 ὥραν πέραν τῶν θέσεων του.

Ο ΑΓΩΝ ΤΟΥ Κ. ΟΦΜΑΝ.

Ὁ ταγματάρχης κ. Ὁρμαν βλέπων τὸν κίνδυνον ὅτε τὸ πλεῖστον τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐπατέθη κατ' αὐτοῦ, καὶ φοβούμενος εἰσβολὴν τοῦ στρατοῦ τούτου εἰς τὸ Ἑλληνικόν, ἀνέπτυξεν ὅλον τὸ τάγμα του εἰς ἀκροβολισμόν. καθέξας μέτωπον πλέον τῆς ὥρας, ἀνευ ὑποστηρίγμάτων, ἀνευ ἐφεδρείας, διότι καὶ τὴν διλοχίαν τοῦ 2ου τάγματος ἔφερον εἰς τὴν γραμμὴν. Ἡ κίνησις αὕτη τοῦ κ. Ὁρμαν ἦτο μὲν παράτολμος, ἀλλ' ἦτο καὶ σωτήριος. Ὁ ἐχθρὸς βλέπων τὴν δύναμιν τοῦ κ. Ὁρμαν, τὴν ἐπιμονὴν του, τὴν ἀντίστασιν του, ἐσυμπέρανεν ὅτι εἶχε μεγάλην δύναμιν ἐμπροσθέν του, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔρριπτεν ὀπίσθας ἵνα αὐτὰ τὰς ἐφεδρείας καὶ τὰ στηρίγματα τοῦ κ. Ὁρμαν.

Καθ' ὅλην τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου τῆς 10 Μαΐου 1886.

βεβαίως ἀνθρωπὸς ἐνδύων τὰς συζύγους αὐτοῦ ὡς γυναῖκας τοῦ συρμοῦ ἐν τῇ Δύσει.

Δὲν ταῖς ἐπέτρεπε καὶ νὰ φέρωσιν ἐξερχόμεναι εἰμὴ τὰ καθιερωμένα *πασουμάκια*.

— Οἱ ἐξωτερικοὶ φίλοι σου σ' ἐπεριποιήθησαν κατὰ τὸ γοῦστο σου, εἶπεν ὁ πασσά, ἄκοντίζων ἀπεληκτικὸν κατὰ τῆς Βάγχις βλέμμα.

— Σᾶ, δυνάω, αὐθέντα, ἐτραύλισεν ἐκείνη, τὰς δυνάω μὰ τὸν ἅγιον ἡμῶν Προφήτην.

— Μὴν δυνύης, ἐπανέλαβεν ὁ Ρουστέμ, διὰ βροντώδους φωνῆς, μὴν ἐπικαλῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ Μωάμεθ, ἔχασες αὐτὸ τὸ δικαίωμα προδίδουσα τὰ καθήκοντά σου καὶ τὴν ἀρνούμενη τὴν πίστιν σου!

Φράγκικο φόρεμα διὰ τὴν γυναῖκα Μουσουλμάνου! Παρὰ πολλὴ αὐθάδεια, ἀλγίθεια, καὶ ἀπαρῶ πῶς ἐτόλμησαν οἱ συνέργοί σου νὰ...

Ὁ ἀτυχὴς πασσάς δὲν εἶχε φθάσει εἰς τὸ τέλος τῶν ἐκπλήξεων αὐτοῦ.

Καθ' ἣν στιγμήν ὁ Μπεσῆρ προσπαοῦμενος ὅτι ἀποτροπιάζεται τὴν βέβηλον ἐπαφὴν τῆς ἐνοχοποιητικῆς ἐσθῆτος, τὴν ἔρριπτε μακρὰν αὐτοῦ, καθὼς ῥίπτει τις χολεριῶντος ἐνδυμα, τὰ λοιπὰ μεταξωτὰ ἐφ' ὧν ἡτοιμάζετο νὰ θέσῃ χεῖρα ὑπηγέρθησαν βιαίως καὶ κατεσκορπίσθησαν εὐθὺς πανταχοῦ.

Ἀνθρωπὸς ὠρθώθη ἐκ βάθους τοῦ κανίστρου καὶ ἀπαλλα-

γείας τοῦ σωροῦ τῶν ὑφασμάτων ὑπ' ὃν ἦτο τεθαμμένος, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τοῦ ἑδάφους τῆς μαρμαρίνης αἰθούσας.

— Μπά! ὁ λοχαγός! ἀνέκραξεν ἡ πλαστὴ Ἰσπανίς.

Ἡ ἀναφώνησις αὕτη ἦτις ἐτάραξεν ἄλλοτε πρὸς στιγμήν τὸ παίγνιον τοῦ Χαριτίδη, ἐκορύφωσε τὴν ἀναστάτῳσιν ἣν ἐπήνεγκεν ἡ ἐμπάνσις ἀντιπροσώπου τοῦ ἄρρενος φύλου ἐν τῷ χαρεμίῳ τοῦ πασσά.

Αἱ χανοῦμισσαι ἐκρυψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ τῶν χειρῶν, διανοίγουνται τοὺς δακτύλους διὰ νὰ ἴδωσι τὴν μορφήν τοῦ αὐθάδους· αἱ ἄλλαί τε ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον φυγὴν βάλουσαι τρόμου κρυγὰς· ὁ Μπεσῆρ ἀνέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔδραμε πρὸς τὴν θύραν διὰ νὰ ζητήσῃ ἐπικουρίαν.

Ἡ δὲ Βάγχις δὲν ἐσάλευσεν ἀλλ' ὀλίγον ἔλειψε νὰ λειποθυμήσῃ.

Καὶ αὕτη ἀνεγνώρισε τὸν Ροζέρτον Ὁρζερῆ, καὶ ἤρθεντο ὅτι ὁ δυστυχὴς λοχαγὸς κατεστρέφετο.

Δὲν τὴν ἔμελε περὶ τῆς τύχης ἣν ἐπεφύλασσε τῇ ἀπίστῳ γυναίκῃ σύζυγος βαρέως ὑβρισθεὶς καὶ ὅμως θὰ ἠδύνατο ν' ἀναγνώσῃ ἐπὶ τῆς ὠργισμένης μορφῆς τοῦ Ρουστέμ θανατικὴν ἀπόφασιν κατὰ τῶν δύο ἐνόχων.

Ἀνεπήδησε διὰ μιᾶς ὁ τρομερὸς πασσάς καὶ ἔσυρε τὴν σπάθην του, ἣν δὲν ἔλαβε καιρὸν ν' ἀποθέσῃ ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς τελετῆς τοῦ Μουλόν.

Ἡ νεοσύλλεκτος, ἡ δὴθεν Καστιλλανή, ἥτις δὲν ἦτο ἄλλῃ

οί ὑπὸ τὸν κ. Ὄρμαν στρατιῶται ἔσκαψαν καὶ μὲ τὰ ξίφη τὴν ἀδόμη, καὶ εὗρεθῆσαν περὶ τὰ ἐξημερώματα τῆς Κυριακῆς χαρῶνται, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἐπραττον ἤθελον ὑποστῇ συμφορὰν τὴν ἡμέραν ταύτην. Τὴν πρωΐαν, περὶ τὴν 4ην ὥραν Π. Μ., ἤρχιστε πάλιν τὸ πῦρ ἐφ' ὅλης τῆς γραμμῆς. Τὸ πῦρ ὅμως ἐν Κούτρα εἶχε παύσει. Ὁ κ. Ὄρμαν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ πῶς ἐπκυσεν ἐκεῖ τὸ πῦρ, ἀφοῦ ἡ ἐκεῖ δύναμις ἀνῆρχετο εἰς 600 ἄνδρας, καὶ παραπλεύρως αὐτῆς ὑπερῆεν ἑλληνικὸς στρατὸς ἐκ 5 χιλιάδων, ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην κ. Χατζηγιάννου, καὶ ἡ κλεῖς τῆς Κούτρας, δηλαδὴ ἡ Κάτω Κούτρα, κατεῖχετο ὑπὸ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Πετούση μετὰ μιᾶς διμοιρίας ἐκ τοῦ στρατοῦ τοῦ κ. Χατζηγιάννου. Αἶφνης δ' ὑπὸ τὸν κ. Ὄρμαν στρατὸς προσβάλλεται ἐκ τῆς Κούτρας ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Οἱ στρατιῶται μας ἀνθίστανται, μία δε διλοχία τουρκικοῦ στρατοῦ προσποθήσασα νὰ ὑπερλαγγίσῃ τὸν κ. Ὄρμαν, μετὰξὺ Προφῆτου Ἡλιοῦ καὶ Κούτρας, κατεστράφη ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰ ἐκεῖ στενά. Ἡ ἐπίθεσις αὕτη τῶν Τούρκων θὰ εἶχε συνεπείας προσβλητικὰς δι' ἡμᾶς, ἐὰν μὴ ὁ κ. Ὄρμαν ἀνθίστατο τόσον γενναίως καὶ ὑπερῶθρῶπως. Ἐν τούτοις καὶ ἡ ἐπίθεσις αὕτη καὶ ἡ παράδοσις τῆς Κούτρας ἐπῆλθον ἐκ τῆς παραδοτέως τῆς Κάτω Κούτρας.

Ο ΑΙΤΙΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΚΟΥΤΡΑΣ.

Ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, ἡ Κάτω Κούτρα ἐφρουρεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Πετούση μετὰ μιᾶς διμοιρίας, ἐκ τοῦ στρατοῦ τοῦ κ. Χατζηγιάννου. Οἱ Τούρκοι ἐπετέθησαν κατὰ τῆς Κάτω Κούτρας τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἤρξατο ἡ συμπλοκὴ ἐν τῇ Ἀνω Κούτρα. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κ. Πετούσης ἐξήτησεν ἀμέσως ἐνίσχυσιν ἀπὸ τὸν κ. Χατζηγιάννου καὶ πολεμεφόνδια, διότι τὰ εἶχε σώσει. Καὶ τοι ἐπεμψε δεκάκις ζητῶν ἐνίσχυσιν καὶ φυσίγγια, εἰς μάτην, οὐδεμία τοῦ ἀπεστάλη ἐνίσχυσιν. Ὁ ἐχθρὸς τὸν ἐπλησίασε καὶ τὸν περιέκυλινε. Βλέπει τὸ σῶμα τοῦ κ. Χατζηγιάννου νὰ ὑποχωρῇ. Μὴ ἐλπίζων πλέον οὐδεμίαν βοήθειαν, παρεδόθη καὶ οὕτω οἱ Τούρκοι κύριοι γενόμενοι τῆς Κάτω Κούτρας, ἔφερον τὸ γνωστὸν ἀποτέλεσμα. Ἐνῶ ἂν ἐνίσχυετο ὑπὸ τοῦ κ. Χατζηγιάννου

ἡ Κάτω Κούτρα, ὁ θρίαμβος τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, κατὰ τὰς συνοριακὰς συμπλοκάς, θὰ ἦτο πλήρης, καὶ οἱ Τούρκοι θὰ κατεδιώκοντο μέχρι Ἑλασσώνας. Ἡ παράδοσις ἐπομένως τῆς Κάτω Κούτρας, ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Χατζηγιάννου. Οὕτω οἱ Τούρκοι, διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Κάτω Κούτρας, ἐπέτυχον τὰ γνωστὰ συμβάντα τῆς ἄνω Κούτρας, ἥτοι τὴν παράδοσιν Πηνειοῦ κλπ.

Η ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΟΥ

Διατί ὑπεχώρησεν ὁ κ. Χατζηγιάννου μὲ τὸ σῶμά του ἐκ 5 χιλιάδων ἀνδρῶν; Ἐλαβε τοιαύτην διαταγὴν; καὶ ἀπὸ ποῖον; Μόνον ἐὰν δημοσιεύσῃ τοιαύτην διαταγὴν, δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν παράδοσιν τῆς Κούτρας. Διότι ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ, πῶς ὑπεχώρησε μὲ 5 χιλιάδας ἄνδρας, δίχως νὰ βρεθῇ οὐδὲν ὅπλον, ἢ νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτοῦ Τουρκικὸς στρατὸς! Ποῦ ἤκουσθη εἰς σωματάρχης νὰ ἐγκαταλείπῃ μέρος τῶν ἀνδρῶν τοῦ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ ὑποχωρῇ, ἀφοῦ εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του περισσοτέρας ἄνδρας ἀπ' ἐκείνους τοῦ ἐχθροῦ; Καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὶ ἐστενοχωροῦντο διὰ τὴν τοιαύτην ὑποχώρησιν, καὶ τὴν μὴ ἀνάμιξιν τῶν εἰς τὰς συμπλοκάς, ἀλλ' οὗτος δικαιολογούμενος τοῖς ἔλεγε: «δὲν ἔχω διαταγὴν νὰ ἐπιτεθῶ»! Ὡς πρὸς τ' ἀνωτέρω ἐπικαλούμεθα τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν τῶν κ.κ. ἀξιωματικῶν του.

Αὐταὶ εἶναι αἱ σημειώσεις αἱ περιελθούσαι εἰς χεῖράς μας, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὁ αἴτιος τῆς παραδόσεως τῆς Κούτρας. Προκαλοῦμεν πᾶσαν συζήτησιν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα φανερωθῇ ἡ ἀλήθεια, ἀφοῦ κρύπτῃ ταύτην ὁ κ. Τρικούπης, μὴ καταθέσας ἐν τῇ Βουλῇ ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις μετέβη ἐπὶ τόπου, καὶ ἐξήτασε τὰ καθέκαστα τῶν συνοριακῶν συμπλοκῶν.

ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

Ἡ Ὀλγα ὡς γυνὴ ἐνάρετος, ὡς σύζυγος πιστὴ, ὡς μη-

εἰμὴ ἡ Μάλαγα, πρῶν μέλος θεατρικοῦ θιάσου τοῦ θεάτρου Variétés, νῦν δὲ διαθέσιμος ἵπποδρόμος, τὸ ἐράσιμον τοῦτο πλάσμα, ἐτήρησεν ἀκράδαντον ἀταραξίαν.

Δὲν ἐξιππάζετο ἀπὸ τέτοια αὕτη· εἶχαν ἰδεῖ πολλὰ τὰ μάτια της, καὶ ἔπειτα δὲν ἐλάμβανε τοὺς Τούρκους ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψιν!

— Διάβολε! εἶπεν ἀνακαγχάζουσα, *φιάκα* μιὰ φορά! Νὰ μὴ βάλω πρὶν ποτὲ *πούδρα* ἔσ' τὰ μάγουλά μου, ἂν ἐφανταζόμην ποτὲ ὅτι θὰ συναντήσω ἐδῶ μετὰ ἕνα τῶν συνδαιτυμόνων μου τοῦ Café Anglais. Δὲν εἶναι καθ' ὅλου πληκτικὸν αὐτὸ τὸ χαρεμάκι. Μποροῦσε κανεὶς νὰ γράψῃ ἔσ' τὴν πόρτα του: «Φίλων συνάντησις.»

Μὰ τί παθαίνουν ὅλοι τοὺς καὶ φεύγουν σὰν τρομαγμέναις χῆνες; σὰς φοβίζει, κυρίαί μου, ὁ λοχαγὸς μου; *Σακριστὶ!* Ἀμ' ὁ πασσᾶς μου ποῦ τράβηξε τὴ σπάθα του! Μὰ τὴν τιμὴ μου, μοιάζει τοῦ Barbe-Bleue. Τὸν ἔχω χωνέψει ἐγὼ αὐτὸ τὸ *ρόλου*. ἔχω παίξει καὶ ἐγὼ σ' αὐτὴ τὴν *ὀπερέττα*.

Οἱ λόγοι τῆς Μάλαγας, ἦσαν διασκεδαστικοί, ἀλλ' ἡ ἀφίξις τῆς κουστωδίας ἦν ἔφερον ὁ Μπεστήρ *ἐπῆρε τὸν ἀέρα* τῆς δραπέτιδος τῶν παρασκηνίων.

— Κάμετέ τὴν αὐτὴν νὰ σιωπήσῃ· πάρτε τῆς χανούμισαις καὶ τὰς ἀλατῆς, ἔκραξεν ὁ Ρουστὲμ πρὸς τοὺς εὐνοῦχους αὐτοῦ.

Σὺ, μείν' ἐδῶ προσέθεσεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Βάγιναν.

Αἱ διαταγαὶ τοῦ πασσᾶ ἐξετελέσθησαν μετὰ σπανίας ἀκριθείας.

Τέσσαρες μακροσκελεῖς ὑπηρεταὶ ἐσπρωξαν τὰς γυναῖκας συμπεριλαμβανομένης τῆς πιστῆς μαύρης, πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς κλίμακας. Δύο ἄλλοι ἤρπασαν τὴν Μάλαγαν καὶ τὴν ἐφίμωσαν, μὲ *σάμι* λησμονηθὲν ὑπὸ τῆς Φατιμῆς, ἥτις μὴ δυσαρεστηθεῖσα ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου, κατέλιπε γοργῶς τὴν θέσιν αὐτῆς.

Εἰς ἓν νεῦμα τοῦ αὐθέντου, ἔσυραν τὴν ξένην εἰς ἓν τῶν συνεχόμενων μετὰ τῆς μαρμαρίνης αἰθούσης δωματίων καὶ τὴν ἐκράτησαν ἐκεῖ διὰ τῆς βίας.

Ὁ Ρουστὲμ, ὁ Ὀρζερῆ καὶ ἡ Βάγινά ἐμείναν μόνοι ἐν μέσῳ τῶν διεσκορπισμένων προσκεφαλαίων τοῦ κεντρικοῦ διβανίου.

Ἡ Βάγινά ἦτο συγκεκινημένη, ἀλλ' ἀκλόνητος ἦτο ὁ Ρουστὲμ ἔμμανὴς καὶ ἀπειλητικὸς.

Ὁ δὲ λοχαγὸς ὁμολογητέον ὅτι εἶχεν ὄψιν θλιβεράν. Ὅσοι καὶ ἂν ὑπῆρτεσθε τις εἰς τοὺς κυνηγοὺς τῆς Ἀφρικῆς, δὲν εἶναι συνηθισμένοι εἰς παρομοίας σκηνάς.

Ἄλλως δὲ, ἡ παρτεταμένη διαμονὴ αὐτοῦ ἐν τῷ κανίστρῳ, ὑπὸ φορέματα καταπνίγοντα αὐτὸν τὸν ἐβασάνισε πολὺ. Ἦτο καταπόρφυρος ὡς βρασμένος ἀστακὸς, ἡ κόμη του ἦτο ἄνω κάτω καὶ τὰ ἐνδύματά του ἐπονειδίστως ζαρωμένα.

Ἄλλα ὅπλα δὲν εἶχεν εἰμὴ ἐν ἐγχειρίδιον καὶ ἐν ρεβόλβερ τῆς τζέπης, περιπλέον δὲ ἡσθάνετο ἑαυτὸν γελοῖον.

(ἀκολουθεῖ)

της φιλόστοργος, ὡς φιλόανθρωπος καὶ ὡραία, ὡς ἡ πρώτη τῆς δημιουργίας στιγμή, τῶν συμπαθειῶν τοῦ ἀδιλλάκτου ἀπολαύει.

Περὶ τοῦ μέλλοντος Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χριστοφόρου καὶ τῆς ὑπάρξεώς του ὁ ἀδιλλάκτος ἀδιαφορεῖ.

Ἄλλ' ὁ ἀδιλλάκτος ἐνδιαφέρεται σπουδαίως περὶ τοῦ καταβαλόντος τὴν δαπάνην τοῦ τηλεγραφήματος, δι' οὗ ὁ τὸ-κος τοῦ Χριστοφόρου ἠγγέλθη, διότι γινώσκει θετικῶς, ὅτι ἡ Αὐλὴ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ 1887 ἄχρι τῆς χθὲς τηλεγραφικὸν τέλος κατέβαλε τῷ πενομένῳ δημοσίῳ ταμείῳ.

Ἐπλήρωσε ποτὲ λεφτά

Αὐτὴ ἡ ταξιδιάρικα.

Ἡ μᾶς τὸ ρίχνει στὸ κοφρὸ

Καὶ δὲ μετρᾷ πεντάρα;

Ὁ ἀδιλλάκτος.

ΠΗΦ! — ΠΑΦ!

Ποστολάκας καὶ παγωτά. — Τακτικὰ εἰς τοῦ Χαραμῆ ἐπιφαίνεται ὁ θαυμάσιος Ποστολάκας, καθ' ἑσπέραν τρώγων ἐκεῖ τὸ παγωτόν του μετὰ τῆς κυρίας του. Σηκόνουν οἱ Γιάννηδες καὶ οἱ Κωνσταντῆδες, ἡ δὲ κομματικὴ μακροθυμία τοῦ κ. Τρικούπη εἶναι μεγάλη. Τί θὰ 'πῇ νὰ ἦναι κανεὶς ἄνθρωπος τοῦ κόμματος!

✦

Μανέτας καὶ διδάσκαλοι. — Ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἐννοεῖ νὰ φανῇ ἀντάξιος τοῦ τίτλου αὐτοῦ, κατὰ τὴν σημασίαν, ἣν ἀποδίδει εἰς τὴν παιδείαν ὁ λαός. Παιδεύει τοὺς δυστυχεῖς διδασκάλους, ἀφ' ἐνὸς ἀφίνων αὐτοὺς νὰ λιμοκτονοῦν διὰ τῆς καθυστερήσεως τῶν μισθῶν των καὶ ἐξ ἄλλου ἀνγκυλῶν αὐτοὺς νὰ ἐργασθῶν ἐν μέσῳ τῶν κυνικῶν καυμάτων. Ἐδῶ δὲ βέβαια δὲν ἐφαρμόζεται τὸ «ὄν ἄγαπᾷ Κύριος παιδεύει». Ἀφίνομεν ὅτι κατ' ἀναγκάσει διὰ τῆς στραῶν ἐγκυκλίου του τὰ δυστυχῆ παιδιὰ νὰ στιβαχθῶν τόσῳ γλί-γωρα καὶ τόσον ἀκαίρως εἰς τὰς βρωμοαιθούσας τῶν γελοίων κτιρίων, ἅτινα λέγονται σχολεῖα, κατ' εὐφημισμόν, ἐνῶ ἔπρε-πε νὰ καλῶνται παιδοκτονεῖα, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπικρατούσας ἀσθενείας καὶ ἐν τῷ τύφῳ αὐτοῦ μὴ συλλογι-ζόμενος τὸν ἐκ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ κίνδυνον ὅτι ἐκ τούτων τέτοιους ὑπουργοὺς εἶναι περιττοὶ καὶ αἱ ἐπιδημίαι.

✦

**Ἡ ἀναμενομένη ἐγκύκλιος Μανέτα κατ' αὐ-
τησιν «Ἀκροπόλεως».** — Ἡ «Ἀκρόπολις» ἔγραφε πρὸ τινος ὅτι οἱ ἐνταῦθα συσσωρευόμενοι διδάσκαλοι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔρχονται ρυπαροί, ἀκούρευτοι, ἀξέριστοι, κτλ. συνέττανε δὲ τῷ κ. Μανέτα, ὅπως λάβῃ ἐν μέτρον καὶ ἐπιβάλλῃ αὐτοῖς νὰ κείρῃσι τὰς κόμας των καὶ νὰ λούωνται καὶ ν' ἀλλάζουσιν. Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, ὁ κ. ὑπουργὸς προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς ἐγκύκλιον περὶ τούτου μὴ χαλῶν τὸ χατῆρ τῶν Τσουτσηδῶν τῆς Ἀκροπόλεως. Ἄλλ' ἀφοῦ δὲν παίρνουν λεφτὰ οἱ δυστυχεῖς ποῶς θὰ τοὺς πληρώσῃ τὰ ξυριστικὰ τουλάχιστον; Τὸ ζήτημα λύεται φιλόανθρωπικῶς μόνον ἂν ἀναλάβῃ ἡ Ἀκρόπολις καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν συλλογὴν συνδρομῶν παρὰ φιλοανθρώπων.

✦

Ποῦ χάνεται ἡ ἀστυνομία. — Ὅχι, μόνον δὲν ἐμποδίζει τὰς γυμνοπραστῆσεις τοῦ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ φρε-νιθεάτρου ἡ ἱπποποταμόδερμος ἀστυνομία μας, ἀλλὰ καὶ τὰς

ἐνισχύει διὰ τῆς ἐκεῖ συρροῆς δυσαναλόγου προσωπικοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ κλητῆρες, βοηθοὶ καὶ παραβοηθοὶ τρέχουν καὶ χάσκουν καθ' ἑσπέραν πρὸ τῶν γυμνασμάτων αὐτοῦ ἀφί-νοντες τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν τῇ πόλει ἡμῶν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου. Ἰδοὺ πρότυπον διοικητικῆς ἀστυνομίας. Τίς πταίει;

Ο «ΡΑΜΠΑΓΑΣ» ΕΝ ΠΟΡΩ.

Ἐντυπώσεις ἀπὸ φτερό.

Ὅπως ἀπροσδοκῆτους ἐντυπώσεις ἔχομεν ἐκ τῆς μικρᾶ ταύτης ἡέτου. Δι' ἡμᾶς ἦτο κεκρυμμένος θησαυρός. Ἦτο π ὁ ρ ο σ ἐκεί-
τον ἀπολαύσεως. Διότι εἰς αὐτὴν εἶδομεν ὅτι δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ ἴδωμεν ἐν ὅσῳ ζῇ ὁ Λαμῆτ μὲ τὸν ὁποῖον τὰ ἐχαλάσαμεν ἀπ' ἡ-
μα πρὶν τὰ χαλάσωμε καὶ μὲ τὸν Γεώργιον.

Εἶδομεν ἐκεῖ τὸν Β ὁ σ π ο ρ ο ν. Εἶδομεν τὸν Γ α λ α τ ᾱ .
Καὶ τὸν εἶδομεν μὲ χαρὰν ἐξορίστου.

Ποτὶ δὲν ἐφантаζόμεθα ὅτι θὰ ἐβλέπομεν ἐν τόσῳ ζωντανὸν ἀν-
τίτυπον τοῦ περιφήμου πορβοῦ.

Ἡ ἀκτὴ τοῦ Πόρου, ἡ βλέπουσα τὴν ἀπέναντι Πελοπόννησον
μᾶς ἐνθούσιζε τὸ Ἀρναούτκιον. Ἀντίκρου ὁ Μωριάς ἔχει πολὺ τῆς
ἀσιατικῆς ἰκτῆς. Χῶμα παχὺ, δένδρα τοὺς κλάδους των ἀπλόνοντα
καὶ κατοπτρίζοντα ὑπερθεῖν τῆς θαλάσσης, καὶ μόνον (εὐτυχῶς) τὸ
ὄζαμι μὲ τὸ μινάρει του λείπει, διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἀντικατο-
πτρισμὸν τοῦ Βοσπόρου. Ἀντὶ τῆς ἡμισελήνου διακρίνεις τὸν σταυ-
ρὸν ἐπὶ ὀρθοδόξου κωδωνοστασίου καὶ οὕτε σκιά μ ο υ ε ζ ῖ ν φαί-
νεται ποῦ, οὕτε χαλουμερῶν πολupoῖκοι φ ε ρ ε τ ζ ῖ δ ε ς ρί-
χνουν π ι ν ε λ λ α τ ε ἀτάκτους, Βαβὲλ ὅλην χρωμάτων ἀπο-
τελούσας ἐπὶ τῶν παρακτίων μερῶν.

Τί νύκταις εἶν' ἐκεῖναις ἡ πορβοῦτικαί, μ' αὐτοὺς τοὺς ἀφρικα-
νικοὺς καιροὺς!

Ἐδῶ πνιγόμεθα.

Ἐκεῖ ἀναπνέουν.

✦

Οἱ Πορβοῦται χορταίνουσι μουσικὴν. Ἀδύνατον ἐπομένως νὰ ᾄ-
ξαστοί, ἀναίσθητοί καὶ ἀκαλλαίσθητοί. Ἄν ἡ μουσικὴ ἐξημερῶν
καὶ τὰ θηρία, κατὰ τὸν ἱστορίας ἀληθέστερον μῦθον τοῦ Ὀρφέως,
φωτίζεσθε τί δύναται νὰ κάμῃ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ πολλὴ μου-
σικὴ ἐπέδρασεν ἐκεῖ πολὺ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους. Διὰ τοῦτο τοὺς βλέ-
πεις ὅλους γλυκεῖς, ἡρέμους, περιποιητικούς, μέχρι καὶ αὐτῶν
τῶν λεμδούχων, οἵτινες δὲν εἶναι καθόλου ἀπαιτητικοὶ καὶ ἄγριοι,
ὡς οἱ ὁμοτέχνοί των εἰς τινὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ πολὺ συντελεῖ εἰς τοιαύτην ἐπὶ τὸ ἥθος ἐπίδρασιν ἡ μου-
σικὴ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, τὸ ὅποσον σπανίως λείπει ἐκ τῆς ἁλ-
λοτε ἑώρας τοῦ ἡμετέρου Ναυστάθμου.

Τὰς νύκτας σου τώρα περνᾷς εἰς τὸν Πόρον ὡς ἂν ἦσθ εἰς τὰς
Ἀθήνας.

Ἐχει δύο θ ε α τ ρ ο κ α φ ω δ ε ι α.

Τὸ ἐν ἀνήκει εἰς τὸν κ. Κυριάκον Παπαγεωργίου, ἰδρυτὴν τοιοῦ-
των διασκεδάσεων ἐν Πόρῳ, ἀνθρώπον ἀκούραστον καὶ πανταχοῦ
παρόντα, εἰς ὃν ὁ Πόρος ὀφείλει πολλὴν ἀπόλαυσιν καὶ διασκεδάσιν,
καὶ πάντες οἱ ξένοι εὐγνωμοσύνῃ, ἀφοῦ καὶ τὸ ὥρατον αὐτοῦ ξενο-
δοχεῖον ἐδάπτισε ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ. Μολονότι δύνασθε
νὰ εἴπητε ὅτι θὰ διέπραττε τὴν φοβερωτέραν φ ἄ λ τ σ α σ τ ῖ κ α,
ἂν τὸ ἐδάπτειξε ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝΤΟΠΙΩΝ.

Τὸ ἕτερον εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, εἰς ὃ καὶ κατέλυ-
σεν ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ κατὰ σύστασιν τοῦ ἀδελφοῦ Ρόκου. Ἀμφότεροι
οἱ κατέληντο οὗτοι φλέγονται ἐξ εὐγενοῦς ἀμίλλης πῶς τῶν δύο νὰ
περιποιηθῇ περισσώτερον τὸν πελάτην αὐτοῦ καὶ νὰ βγάλῃ ὄνομα
καλλίτερον.

Ὁ Κυριάκος ἀγωνίζεται νὰ φανῇ ἀνώτερος τοῦ Γιάννη καὶ τ'
ἀάπαλιν οὕτως ἐκείνου. Ὁ δὲ εὐγενὴς οὗτος διαγωνισμὸς ἀποβαίνει
πάντοτε πρὸς ὄφελος τοῦ πελάτου.

Εἰς τοῦ Κυριάκου εὐρίσκεισθε καὶ θεάτρον καὶ παγωτόν, χωρὶς ποτε
τὸ θεάτρον νὰ ἦναι ψυχρότερον τοῦ παγωτοῦ, ἀρίστου παγωτοῦ ἀ-
θηναϊκωτάτου, ἰδίως ὅταν ἦναι κ ρ ῖ μ α ἀπὸ τὸ ἔξαισιον τοῦ Πόρου
γάλα.

✦

Ἡ μουσικὴ τῆς ἐν Πόρῳ σταθμευούσης Λ ε υ κ η ς Μ ο ῖ ρ α ς

λνακρούει κατά πᾶσαν ἐσπέραν ἐμπροσθεν τοῦ Καφείου τοῦτου ἐκτεκτά τεμάχια, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγμάτων καὶ τῆς μουσικῆ τοῦ θεατρίδιου. Τὰ δ' ἐκλεκτά ταῦτα τεμάχια παράγουσι θείαν ἀρμονίαν συγκυμαινόμενα μετὰ τοῦ φλοίσβου τῶν κυμάτων, τοῦ ῥόθου τῶν κωπῶν. τοῦ ψιθύρου ὠραίων χειλέων καὶ τοῦ θροῦ τῶν ἐσθίων.

Εἰς τὰ ὕδατα τοῦ μαγευτικοῦ στενοῦ ταλαντεύονται τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ λέμβοι φέρουσαι ἐπιβάτας, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, μετὰ τῶν ὁποίων ἰδιαίτερον ἐντόπωσιν προξενοῦν χωρικοὶ καὶ χωρικαὶ ἐκ τῶν ἀντίπεραν ἀκτῶν ἐρχομένων μετὰ τὰ νυκτικὰ τῶν σχ δὲν νὰ θαυμάσουν αὐτὸ τὸ μικρὸ ἐκεῖ Παρίσι, μετὰ τὰ θέατρα καὶ τὰς μουσικάς του. Νομίζεις ὅτι βλέπεις, ἐν πανοράματι, ἀπόσπασμα Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βενετίας.

Ἀντιπολιτεύουσιν πρὸς τὸ θεατρίδιον τοῦ κ. Παπαγεωργίου προσπαθεῖ τὰ κῆρυξ ἑτέρων θεάτρων φέρον τὴν παράδοξον καὶ μὲ σημασίαν ὄνομα Π ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ. Ἐπὶ τῆς αὐλαίας αὐτοῦ φέρεται ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀχιλλέως ἐκδικούντος τὸν θάνατον τοῦ φίλου του Πατρόκλου καὶ σύροντος ἀπὸ τοῦ ἱπταμένου θρακτοῦ αὐτοῦ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἑκτορος. Ἀγριώτερον σύμβολον ἐκδικήσεως ἤτο αὐδύνατον νὰ ληφθῇ.

Ἀλλ' ἐπιφυλάσσομεν τὰ περιεργότερα περὶ Πόρου διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον, ἕνεκα τοῦ κατακλυσμοῦ τῆς ἐν τούτῳ ὕλης.

Ραμπαγᾶς.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ

IV

Ἀνάγκη νὰ κατασκευασθῇ ἰδιαίτερον οἶκημα διὰ Νοσοκομεῖον καὶ ὄχι νὰ μείνουν οἱ πάσχοντες ἐκ κολλητικῶν νοσημάτων ἀναμειγμένοι μετ' ἄλλων ἀσθενῶν καὶ ἐν ἐλευθέρῳ ἐπιμείζῃ μετὰ τῶν ὑγιῶν. Εἰς τοὺς ἀσθενεῖς χορηγεῖται συσσίτιον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐχθρὸν εὐάερον καὶ ἰδιαίτερον μέρος. Ἄλλως δὲ τὸ δημόσιον ἁπαναχθεῖ οὕτω περισσότερα καὶ ἀπατάται. Ἄν νομίζῃ ὅτι οἰκονομεῖ, διότι οἱ πάσχοντες μετέτλην βρωμοδωμάτιον οἷον τὸ δῆθεν Νοσοκομεῖον τοῦ Σωφρονιστηρίου, ἀργοῦν νὰ θεραπευθοῦν καὶ γίνονται πηγὴ δαπάνης διαρκοῦς. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ λάβῃ ὑπ' ὄψιν αὐτῆς ἡ κυβερνήσις τοῦ Ἰσοζυγίου.

Θὰ ἦτο δὲ εὐχῆς καὶ προσευχῆς ἔργον, ἂν εἰσῆγγοτο δι' ὅλους τοὺς φυλακισμένους τὸ σωτήριον συσσίτιον. διὰ τοῦ ὁποίου θ' ἀπηλλάσσοντο καὶ παντὸς τυραννικοῦ μπακαλομονοπωλίου.

Ἐκαστὸς τῶν φυλακισμένων λαμβάνει παρὰ τοῦ δημοσίου δέκα λεπτὰ τὴν ἡμέραν. Ἄς προστεθῇ μία πεντάρα εἰς τὸ ἡμερομίσθιον αὐτὸ καὶ ἂς εἰσαχθῇ τὸ συσσίτιον. Οὕτω θὰ κατορθωνῇται τὸ μέγα καθόρθωμα νὰ τρώγουν οἱ φυλακισμένοι δις τῆς ἐβδομάδος κρέας, ἐξαιρουμένων τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς ἡ ἐκκλησία μας δὲν συγχωρεῖ τὴν κατάλυσιν τοῦ κρέατος, αὐτὴ ἡ πόσις ἄλλας καταλύσεις πολλάκις συγχωροῦσα διὰ τῶν παπᾶδων τῆς. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀφίνει ἀνοικτὴν τὴν θύραν εἰς πολλοὺς χριστιανοὺς καταλύοντας τὴν νηστείαν διὰ τοῦ ἀσθενεῖς καὶ ἰδιοπόρους ἀμαρτίαν οὐκ ἔχει, ἀλλ' ὁ φυλακισμένος καὶ ἂν ἀσθενήσῃ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀσθενὴς ἀφοῦ ὑπάγεται καὶ αὐτὸς εἰς τὴν αὐτὴν ἀμειν τῶν φυλακισμένων τὸν δὲ χαρακτηρισμὸν τοῦ ὁδοιπόρου ἤμιστα δύναται νὰ λάβῃ, ἐκτὸς ἂν καταφύγῃ εἰς τὴν ἀπόδρασιν.

Ἄλλ' ἂς διακόψωμεν ἔνταθα τὰς λοιπάς ἡμῶν ἐντυπώσεις, ὅπως χαράξωμεν δακρυρρέκτους τινὰς γραμμὰς ὑπὲρ ἐνὸς θύματος τῶν τόπων τῆς στρατιωτικῆς ἡμῶν δικαιοσύνης, ὑπὲρ ἐνὸς ἥρωος παρεκτραπέντος ἐξ εὐγενοῦς ὁρμῆς εἰς παράδασιν τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας.

Ἐν τῇ Σωφρονιστηρίῳ τῆς Αἰγίνης ἠθέλησαν νὰ σωφρονίσωσι, διὰ δεκαετοῦς εἰρκτῆς, νέον ἀρειμάνιον, ἄλλον Βρασίδαν τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ὅστις ἐθεωρήθη ἐγκληματίας, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ συγκαταλεχθῇ μετ' ἐκείνων οἵτινες ἔσκουζον πρὸ τῶν ἔχθρων τῆς πατρίδος, ἐν ὧρα ὑπερτάτης ἀνάγκης, τὸ κλασικὸν ἐκεῖνον τοῦ ζουρλοῦ στρατιώτου τῶν συνόρων: ἀδὲν ἔχω διαταγή! Δὲν ἔχω διαταγή!

Ὁ νέος περὶ οὗ λέγομεν ὀνομάζεται Κωνσταντῖνος Μαρούγκας καὶ ἦτο ἐπιλοχίας τοῦ πυροβολικοῦ.

Ὑπότροφος τοῦ δήμου Λαμιῶν καὶ ἀγαπώμενος παρὰ πάντων διὰ τὸ εὖθι καὶ ἀκέραιον τοῦ χαρακτήρος του, τὸ γενναῖον τοῦ ἐροήματος καὶ τὴν ἀνδρικήν ἀποφασιστικότητά του, εὐρίθη καὶ αὐτὸς εἰς τὸν κλύδωνα τῶν συνοριακῶν συμπλοκῶν.

Ὁ Μαρούγκας ἀνυπομονῶν νὰ πράξῃ τι γενναῖον ἢ θέλων νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐναρξιν τοῦ παρὰ τὰ σύνορα ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου ἐπεισεν ὀλίγους τῶν περὶ αὐτὸν, μίαν ἐκεῖ ἀνδρείων δρᾶκα νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι καὶ ἐχύθῃ εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος. Ἀλλὰ παρευθὺς εὐζωνοὶ κατόπιν του σταλέντες, κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν, τὸν συνέλαβον καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὸ σῶμά του. Ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη εἰς καθάρισιν μετὰ δεκαετοῦς εἰρκτῆς.

Ὁ Μαρούγκας, ὑπότροφος, ὡς εἴπομεν, ὑπάρχει τοῦ δήμου Λαμιῶν ἐξ οὗ κατέγεται εἶναι: νέος ἀνεπτυγμένος, μεμορφωμένος, τελεόφοιτος, σκεδόν. Τοιαύτη μία ὑπαρξὶς καταδικασμένη εἰς μαρτυρίαν, εἰς ἀχρηστίαν ἐν ταῖς φυλακαῖς, συγκινεῖ τοὺς πάντας. Ὁλοισυμπαθεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ. Τὸ ἐγκλημὰ του, ἀφοῦ ἐγκλημα λέγεται δὲν ἔχει παντάπασιν ἀνιμωτικὸν χαρακτήρα. Ὁ ἐνθουσιασμός του τὸν ἔφαγε. Διὰ τὴν ἀποκλεισθῆ τῆς συμπαθείας, τῆς ἐπιεικειᾶς, ἥς ἄλλοι ἀπήλυσαν; Εἰς ἄλλους καταδίκους πρῶτην ὑπαξιωματικὴν, καταδικασθέντας: ἕνα μῆνα πρὸ αὐτοῦ, ἀπενεμήθησαν χάριτες. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2,533 ἀναφορᾶς τοῦ Ἀ' στρατοδικείου ἐζητήθη σύστασις ὑπὲρ αὐτοῦ ὅπως μειωθῇ ἡ ποινὴ του εἰς πέντε ἐτῶν εἰρκτῆν. Διὰ τῆς τῶρα δὲν ἔγινε τίποτε, νὰ ἐξέλθῃ τοῦλάχιστον τῶν φυλακῶν τὸν ὀκτωβρίον, ὅτε θὰ δοθῶσιν, ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ Γεωργίου γενικαὶ χάριτες, μετὰ τὸ πόλοιπον τῆς ποινῆς του: Ὑψοῦμεν μίαν ὑπερ τοιοῦτου ἐγκληματίου φωνὴν, ἐδῶκεν οἱ ἀρμόδιοι ἀκούσωσιν ἡμῶν. Ἄς ἀποδοθῇ ταχύτερον εἰς τὴν κοινωνίαν τοιαύτη μία γενναία ὑπαρξὶς. Εἶναι αἰσχρὸς εἰς ἡμᾶς νὰ φθίνῃ φυλακισμένος ὁ Μαρούγκας, ἐνθ' ὅττι καὶ βασιλεύει ἐλευθέρως ὁ Πηνεῖς!

Καὶ νῦν ἂς κλείσωμεν τὰ περὶ τῶν φυλακῶν τοῦτον ῥίπτοντες εἰς τὸ φτερό, ἐπὶ τοῦ χάρτου, ὀλίγας ἐτι σημειώσεις.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κ. Μαγγίνα ἀνεκαλύφθη ἡ ὁπλὴ ἢ εἶλον ἀρχίσει οἱ ἐν Πειραιεὶ πέρυσιν κατατομηθέντες.

Πρὸ τοῦ νῦν διευθυντοῦ τὸ ψωμί τῶν φυλακῶν ἦτο πολλὰ πτωχολογῶν καὶ οἱ κατάδικοι τὸ πέτοῦσαν ἀπάνω τῆς τραπεζῆς. Ἐργοστάσια τότε δὲν εἰλετούργουν.

Ὁ κ. Μαγγίνας καὶ ἡ φρουρὰ ἀφίνουν ἐλεύθερα νὰ εἰσάγουν: τὰ πράγματα τῶν φυλακισμένων καὶ νὰ ἔρχωνται εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῶν αἱ γυναῖκες ἢ οἱ συγγενεῖς τῶν.

Μόνον εἰς δύο γυναῖκας ἀνηγορεύθη ἡ εἰσοδος.

Ἡ μία τούτων ἐφωράθη φέρουσα εἰς τὰ βρακίᾶ της λαθραίως καπνὰ καὶ τουμπεκιά. Ἡ δὲ ἄλλη τὴν ἑαυτῆς χαρτὰ εἰς τὸν χαρτοπαίκτην σύζυγόν της, τὸ χαρτοπαίκτην ἀπαγορεύεται ἐπιτρέπεται μόνον τὸ τάβλι. Εἰς ἐκάστην ἀκτίνα ὑπάρχει καφεῖον μετὰ τραπεζάκια. ἐπ' ὧν βλέπεις τάβλια. Ὁ καφεῖς ἔχει μόνον πέντε λεπτά.

Ἐκτὸς τοῦ ταβλίου, οἱ φυλακισμένοι ἔχουν ἄλλα ἰδιόρρυθμα παιγνίδια ἰδίως αὐτῶν ἐφευρέσεως.

Ἀποφασίζουν δύο νὰ παίξουν. Παίρνει ὁ καθένας ἕνα σῶλο ζάχαρη καὶ τὸ βάζει χάμω ἐμπρὸς του. Σ' ὁποιοῦ σῶλο καθίσῃ μολύβδιον κερδίζει.

Ἄλλο ὅλως ἑλληνικὸν καὶ πρωτότυπον παιγνίδι εἶναι τὸ εἰς τὴν Χαράσσειον κόκλον καὶ βάζουν ἕνα κομμάτι χαρτί: ὅττι μίσση. Ἐπάνω εἰς τὸ χαρτὶ κολλοῦν δύο ψεῖρες. Ὁ τινος ψεῖρα περάσῃ γλιγωρότερα ἐξω τοῦ κύκλου, κερδίζει.

Ἀλλὰ τὸ παιγνίδιον τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ σήμερον δυσχερὲς, διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν τῇ Σωφρονιστηρίῳ καθαριότητα. Αὐτὰ καὶ ἄλλοτε τὰ μεταλέμε, δι' ὅσα τυχὸν παρελείψαμεν.

ΡΑΜΠΑΓΑΣ.

ΠΑΤΡΙΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ὁ ἀδιάλλακτος τῷ συντάκτῃ τῆς Ἀκροπόλεως «Στρατὶς καὶ Βασιλεῖα» δι' ἄρθρου «Στρατὸς καὶ Πατρίς» ἀντεπεξέρχεται. Τὸ ἄρθρον ἐν προσεχεστάτῳ τοῦ Ῥαμπαγᾶ φύλλῳ καταχωρήσεται.

Κατὰ τῶν λογικῶν τῆς Ἀκροπόλεως πλανῶν ἢ τῆς λογικῆς ἀκαταμάχτης ἰσχύος ἀντιτίθεται.

Κατὰ τῶν ἱστορικῶν τοῦ Συντάκτου τῆς Ἀκροπόλεως ἀ-

ναληθειών ή ιστορία των θανάτων της 3ης Σεπτεμβρίου του 1843, της 2ας Φεβρουαρίου του 1862 και της 10 'Οκτωβρίου του 1862 νυκτών ενίσταται.

Κατά των υβρεων, των ασεβεισμάτων υβρεων, του Κυρίου Βλασσίου Γαβριηλίδου ή αρετή και ή φιλοπατρία των Μεταξά, του Λόντου, του Καλλέργη, του Μακρυγιάννη, του Σχινά και τσούτων άλλων έναρέτων πατριωτών διά την 3ην Σεπτεμβρίου τῷ 1843 εντόνως διαμαρτύρεται.

Κατά της συκοφαντίας του, έξ επαγγέλματος συκοφάντου, δημοσιογράφου ή άγνός και άδολος πατριωτισμός του Κανάρη του Βούλγαρη, του Δεληγεώργη, του Ζαζμη, του Νότη Μπότσαρη, του 'Αρτέμη Μίχου του Πραϊδη, του Μάνου, του Σμολένσκη, του Διοδοιμώτου, του Παγώνη, του Λεουτσάκου, του Μωραϊτίνη, του Σκαρβέλη υιού και τσούτων άλλων μαρτύρων της έλευθερίας μας, εκ του αίματος των όποιων εις θρόνος ανετράπη, εν στέμμα έποδοπατήθη, εν σκήπτρον συνετρίβη, εις αυταρχικός βασιλεύς εις άειφυγίαν έτράπη, διά τας νύκτας της 2ας Φεβρουαρίου του 1862 και της 10ης 'Οκτωβρίου του 1862 εν μεδίαμα Θεού Μώμου μεδιδή.

'Ατυχώς ή 'Ακρόπολις τέττιγα του πτερού κατ' 'Αρχιλόχον συνήλειφεν.

Ο άδεάλλακτος.

Η ΠΥΡΚΑΪΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Τόν πλήρη πυρός φίλον 'Ανέστην Κωνσταντινίδην κατεδίωξε τὸ πῦρ.

'Εκεί κάτω εις τὰ υποχθονία του εργαστήρια, όπου τόση δαπανᾶται φωτιά, τόσος άγιος ιδρώς της εργασίας χύνεται, και ήρχισε τὸ καταστρεπτικὸν αὐτοῦ ἔργον τὸ πῦρ.

Στοιχείον εξαναστάν κατά στοιχείων.

'Ηρκεσεν εν σιγάρον, ως λέγουν, διά νά φέρη τόσην καταστροφήν.

Τι είναι ὁ άνθρωπος και τὰ ἔργα του ἀπέναντι ενός σπινθήρος ;

Μηδέν.

Αἱ σαλαμάνδραι ἡμῶν Βούλγαρης και 'Αμπελᾶς ἔσπευσαν εις τὴν τόπον τοῦ δυστυχήματος.

Τὸ πῦρ είναι τὸ στοιχείον των.

'Εντροφῶσιν εις τὴν καταπολέμησιν αὐτοῦ.

Αὐτὴν δὲ τὴν φορὰν και ὁ κ. Τρικούπης ἠθέλησε νά λάβῃ τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός, μὴ φοβηθεῖς αὐτό, ἀν και δὲν ἦναι ἐξ ἀμάρτου, ἐκ δευτέρου ἀγωνισθεῖς οὕτω μετὰ τὴν πυρκαϊάν των ἀνακτόρων.

'Αγὼν κατὰ τοῦ πυρός διεξήχθη ὑπεράνθρωπος.

'Αλλὰ δὲν παρῆχε νερόν ὁ Φιλήμων και ἐκάησαν Βλάχοι και Βυζάντιοι.

Εὐτυχῶς ὁ φίλος Κωνσταντινίδης ἦτο ἡσφαλισμένος, ἀλλὰ και ἀνευ ἀσφαλείας ἀν ἦτο, δι' αὐτὸν δὲν εἶναι τι μέγα ἡ ζημία των 100,000 δραχμῶν.

'Η ἔργασία του ἔκαμε και κάμνει τόσα θαύματα, ὥστε δύναται και ἐκ τῆς τέφρας ν' ἀναγεννᾶται, ὥς ἄλλος Φοῖνιξ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ. — Πολλά ἐγράφησαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, περί της ἐκθέσεως τοῦ ὑποστρατήγου κ. Βαλτινοῦ, δι' τοῦ ἐπιστράφη αὕτη, ὅπως ἀποφανθῇ περί της ἀνικανότητος ἀξιωματικῶν πινῶν προταθέντων ὡςθεν κατὰ τὸ 1885 ἀνικάνων κλπ.

'Ὡς ἐπληροφόρηθημεν κατὰ τὸ 1885, δὲν ἐπαιρώθη ἡ τότε διαταχθεῖσα ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ, ἐνεκὰ της ἐπελθούσης ἐπιστρατείας και συνεπὲς οὐδέμια ὑπεβλήθη ἐκθεσις. Ἐρωτῶμεν τώρα, τί ἐκθέσεις ἐστάλησαν εις τὸν κ. Βαλτινόν, ἵνα ἀποφανθῇ περί της ἀνικανότητος των ἐν αὐταῖς ὡςθεν ἀναφερομένων ἀξιωματικῶν ; 'Η μήπως

ἐστάλη αὐτῷ κατάλογος τῶν προγεγραμμένων ἀξιωματικῶν μὴ φίλων της ισχυρῆς πολιτικῆς ;

ΟΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΣΥΓΓΡΟΙ. — Εἰπέτε οἱ τελωνειακοὶ της Σύρου, οἱ παραπεμφθέντες εις τὸ Κακουργιοδικεῖον διὰ τελωνειακὰς καταχρήσεις, δὲν ἀπελύθησαν της ὑπηρεσίας. Διατί οἱ ἀρμόδιοι δεικνύουν τόσῃ μεγάλῃ συμπάθειαν πρὸς αὐτοὺς ; Δὲν εἶνε σεβαστὰ αὐτοῖς τὰ δικαστικά Βουλευματα ; Τότε δυνάμεθα ν' ἀναφωνήσωμεν δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη ἐν Ἑλλάδι.

ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥ ΛΟΥΤΡΩΝ. 'Η «Ακρόπολις» δὲν ἐξεύρομεν διὰ ποίους λόγους, κατηγόρησε τὰ λουτρά της Μουνυχίας, ὅτι εἶναι ἀκαθάρτα κλπ. και ὅτι ὁ ἀστυάτρος 'Αλεξανδρόγιαννος ἐδεβαίωτε ὡςθεν ὅτι αἱ ἀκαθαρσίαι ἀποπάτων κλπ. των πέριξ οἰκῶν διοχετεύονται ἐν Μουνυχίᾳ. 'Ο δυστυχὴς ἐργολάβος των λουτρῶν σπεύδει και λαμβάνει πιστοποιητικὸν τοῦ ἱατροῦ κ. 'Αλεξανδρόγιαννου, ὁ ὅποιος διαψεύδει τὰ ὑπὸ της «Ακροπόλεως» γραφέντα και ἀμέσως μεταβαίνει εις τὰ γραφεῖα της «Ακροπόλεως» διαμαρτυρόμενος διὰ τὰ δημοσιευθέντα και φωνάζων. «'Α π' τὸν Θεόν νά τὸ βρῇ τε μὲ κατεστρέψατε» και εἶχε δίκαιον ὁ δυστυχὴς διότι οὔτε οἱ ἡμίσεις ἐκ των λουσιμῶν πρὶν προσέρχονται σήμερον νά λουσθῶσιν. 'Αλλὰ τοῦτο δὲν ἤρκει, ἔπρεπε νά τὸν ἐξοντώσουν ὀλοτελῶς, και ἰδοὺ προχθὲς γράφει πάλιν ἡ «Ακρόπολις» ὅτι μέγας καρχαρίας ἀνεφάνη ἐξωθὶ των λουτρῶν της Μουνυχίας, και ὅτι τὸν εἶδον πολλοί ! Φαίνεται ὅτι ὁ καρχαρίας αὐτός, θά ἦναι ὁ καρχαρίας των συμφερόντων της «Ακροπόλεως» ὡς πάντοτε βλέπουν οἱ γράφοντες αὐτὴν Τσουσηδες.

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ. — 'Η «Παλιγγενεσία» δι' ἄρθρου της ζητεῖ αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομίαι νά γείνωσι διοικητικαί. Φαντασθετε τί διοικητικαί, ἐὰν λάβητε ὑπ' ὄψιν τὴν ἐνταυθα 'Αστυνομίαν ἥτις διοικητικὴ οὐσα, δὲν εἴδεται τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, ἀλλὰ δέρει και φυλακίζει παρανόμως. 'Αλλὰ τί σημαίνουν αὐτὰ, ἀρκεῖ ὅτι διὰ της καταργήσεως των δημοτικῶν ἀστυνομιῶν, και της συστάσεως διοικητικῶν, θά οικονομηθῶσι 360 πρόσωπα, ἅτινα θά διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ἀστυνόμοι εις τοὺς δήμους τοῦ Κράτους. Οὕτω δὲ ἡ Ἑλλάς θά διοικηται αὐτοκρατορικῶς. Οἱ πολῖται θά ἦναι σκλάβοι της ἐξουσίας. Δὲν θά τολμοῦν νά ἔχουν γνώμην περί των πραγμάτων της πατρίδος, διότι θά ἔχουν εις τὸ κεφάλι των τοὺς ἀγριαστυνόμους τοῦ κ. Τρικούπη.

Ρεπόρτερ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝ. ΚΑΛΠΟΥΖΟΥ. — Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὸ εις κάτω Τζαμί παρὰ τὰ σιδηρουργεῖα, μέγαλον καπνοπωλεῖον τοῦ φίλου κ. 'Ιωάννου Σ. Καλπούζου. Τὰ ἄφθονα και ἐκλεκτὰ καπνὰ του, ὡς και αὐτός ὁ ὅλως ἔκτακτος στολισμός τοῦ καταστήματός του, κατευχαριστοῦν τὴν πολυπληθεῖ πελατεῖαν του.

ΚΑΦΕΙΟΝ ΤΟ ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟΝ

Διεύθυνσις Χαριλάου 'Ροδίτη

Συνεργεσκήριον κυνηγῶν

Τὸ Καφεῖον τοῦτο ήρχισε νά μένῃ καὶ ἔσπεραν ἀνοικτὸν μέχρι της πρωΐας, διὰ νά χρησιμεύῃ ὡς καταφύγιον εις τοὺς νύκτα ἐγειρομένους και ἀναμένοντας συντρόφους, ἡ θέλοντας νά πῶσι τὸν καφὲν αὐτῶν κυνηγούς. Κείμενον εις θέσιν προσφορωτάτην παρέχει τοῖς πελάταις καφὲν ἐξάισιον και ποτὰ καλά. 'Ο δραστήριος και περιποιητικὸς αὐτοῦ διευθυντής κ. Χαρίλαος 'Ροδίτης, δικαιολογεῖ τὸ ἐπώνυμόν του. Εἶναι, ὡς ῥοδῖτης, γλυκύς και ἐλκυστικὸς.

Εἰς τὸ αὐτὸ Καφεῖον ἤνοιξε και Καπνοπωλεῖον ὁ συμπαθητικώτατος κ. Παῦλος Λεούσης, ἐκ της ἀγαπητῆς Αἰγίνης.

'Ὡστε οἱ κυνηγοὶ θά εὐρίσκουν ἐκεῖ και ὠρεῖα καπνὰ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΧΑΒΙΑΡΙ ΜΑΥΡΟ. — Αὐτὸς ὁ ἀφεντάνθρωπος παντοπώλης κ. Α. Φράγγος, ὁ ἔχων τὸ παντοπωλεῖον του ἀπέναντι τοῦ φωτογραφείου Μωραῖτου ἔφερεν ἐφέτος ἔκτακτον μαῦρο χαβιάρι, πρώτης ποιότητος, ὅπως ὑπηρεσώσῃ τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας του. 'Ὅλοι οἱ Λούκουλλοι ἐκεῖ τρέχουν, μὴδ' αὐτοῦ τοῦ φίλου κ. 'Αθανασίου τηλεγραφητοῦ ἐξαιρουμένου.

Σπεύσατε ὅσοι δὲν τὸ ἐδοκιμάσατε.